

Ang Diyos ba ay Umiiral?

Umiiral ba ang Diyos? Ang tanong na ito ay madalas na sumasagi sa ating isip. Maghanap tayo ng rasyonal na sagot sa katanungang ito. Ang aking tugon sa tanong na ito ay sa pagpapatotoo. Ayon sa aking pag-aaral at karanasan, masasabi ko nang may buong paninindigan na totoong may Diyos. Walang pagdududa rito. Kapag sinabi ko na umiiral ang Diyos, Sinasabi ko ito sa isang siyentipikong dahilan at hindi dahil sa ito ay mas kilalang pananaw ng tao.

Ang mga tao kadalasan ay naniniwala na sila ay nasa posisyon upang magpatunay o magpasinungaling sa anumang bagay. Ngunit hindi ito ang siyentipikong pamamaraan. Ayon sa makabagong siyensiya, hindi mo maaaring mapatunayan o mapasinungalingan ang anumang bagay; maaari ka lamang makarating sa isang probabilidad, kaysa sa katiyakan. Kung may sapat na impormasyon upang ipakita na ang bagay na ito o ang bagay na yaon ay maaaring umiiral, ay saka lamang makakapagsabi ang sinuman ng isang kapahayagan na ang bagay na ito o yaon ay umiiral.

Ang kasalukuyang katanungan kung ang Diyos ba ay umiiral sa sarili nito ay nagpapahiwatig ng isa pang katanungan. Sa pag-aaral ng antropolohiya o pag-aaral ng tao, naitaguyod na ang konsepto ng Diyos ay nakatatak sa kalikasan ng tao. Ang paniniwala sa Diyos ay tumatakbo sa ating dugo. Bawat lalaki at babae ay ipinanganak na naniniwala. Lalo na sa panahon ng kahinaan o sakuna, natutuklasan natin na mayroong Dakilang Diyos. Ang bawat lalaki at babae ay nakaranas ng natural na katotohanang ito kahit isang beses lamang sa kanilang buhay.

Kaya bakit may ganitong tanong? Kung ang konsepto ng Diyos ay umiiral sa ating laman at dugo, bakit pa tinatanong ninuman ang pag-iral ng Diyos? Ang dahilan ay simple lamang. Ang mga tao ay nagnanais na makaalam kung mayroong rasyonal na dahilan sa kanilang panloob na paniniwala, maging ito man ay

siyentipikong patunay na naaayon sa kanilang panloob na pakiramdam.

Gusto kong bigyang-diin na tiyak na may siyentipikong batayan ang paniniwala sa pag-iral ng Diyos. Ngunit ang mga tao ay kadalasang nabibigo sa pagtuklas dito dahil sa simpleng kadahilanan na hindi nila naiuugnay ang isang batayan na mali nilang pinaniniwalaan na siyentipiko. Gusto nila ng patunay sa pamamaraan ng obserbasyon samantalang ito ay hindi isang siyentipikong pamamaraan o isang batayan upang maghatol. Kung maglalapat ka ng tamang pamantayan ay matatagpuan mo na ang Diyos ay isang napagtibay na katotohanan.

Dito ay naalala ko ang isang insidente na naganap noong 1965, habang ako ay namumuhay sa Lucknow. Nakakilala ako ng isang lalaki, na isang Doktor ng Pilosopiya at isang masugid na tagahanga ni Bertrand Russell. Siyempre, siya ay isang ateista. Sa aming pag-uusap tungkol sa Diyos ay tinanong niya: “Anong batayan ang mayroon ka upang patunayan ang pag-iral ng Diyos?” Sumagot ako: “Ang parehong batayan na mayroon ka sa pagpapatunay ng pag-iral ng anumang bagay.” Ang pag-uusap namin ay natapos doon. Wala nang tanong at sagot pagkatapos nito.

Bakit nanahimik ang maalam na taong ito? Ang dahilan ay napakasimple at napakakilala. Ang aking sagot ay nagpaalala sa kanya sa katotohanan na tayo ay namumuhay sa isang mundo na ang pakikipagdebate ayon sa haka-haka ay maaaring ilapat sa usapin ng konsepto ng Diyos at sa iba pang usapin.

Ang Pag-iral ng Diyos

Ang kaalaman ng tao ay may dalawang antas – ang Pre-Einstein Period at ang Post-Einstein Period. Sa Pre-Einstein Period o panahon bago pa si Albert Einstein, ang kaalaman ay nalilimitahan sa malaking aspeto ng materyal na mundo na naoobserbahan at nasusukat. Kaya madalas na pinaniniwalaan na ang

lahat ng bagay, na may tunay na pag-iral ay marapat na naoobserbahan. Ang lahat, ng hindi naoobserbahan ay walang tunay na pag-iral. Ito ay nangangahulugang tanging ang nakikitang mundo ang totoo at ang hindi nakikita ay hindi totoo o kaya ay gawa-gawa lamang.

Ang konseptong ito ay bumuo ng teorya na kadalasan ay tinatawag na logical positivism. Ito ay nangangahulugan na ang tanging katanggap-tanggap na argumentong lohikal ay yaong maaaring maipahayag sa mga materyal na paraan; kung hindi ay maituturing itong walang batayang salaysay, at hindi isang katanggap-tanggap na argumento.

Ngunit sa Post-Einstein Period, sa mga naunang taon ng ika-20 siglo, nang nahati ang atom, na ang matter na isang solid na bagay ay nagawang mapaglaho. Ang Pre-Einstein Period ay pinalitan ng micro-world o pagtanaw sa mundo ng mga atom na kung saan ang lahat ay tinatanaw bilang maliliit na waves na hindi makikita o maoobserbahan.

Ang kasalukuyang siyensiya ay sumasaklaw sa maraming bagay tulad ng electrons, batas ng gravity, x-ray at iba pa na ang lahat ng ito ay hindi materyal sa kalikasan nito. Ang mga ito ay hindi kayang maobserbahan, ngunit ang mga siyentipiko ay naniniwala sa kanilang pag-iral, sa simpleng dahilan na bagaman hindi natin sila nakikita nang direkta, ay nakikita natin ang kanilang epekto. Halimbawa, ang isang nahuhulog na mansanas, sa sitwasyon ng gravity, at film para sa x-ray. Naniniwala tayo sa pag-iral ng lahat ng mga bagay na ito, hindi dahil sa obserbasyon bagkus ay dahil sa kanilang resulta, sa ibang salita, sa pamamaraan ng hindi direktang kaalaman o inferential argument o argumento sa pagpapalagay.

Ang pagbabagong ito sa kaalaman ng tao ay nagbago rin sa teorya ng lohika. Ngayon ay matibay na naitaguyod sa siyensiya na ang inferential argument ay katanggap-tanggap din tulad ng direct argument. (Para sa karagdagang detalye, basahin ang Human Knowledge, ni Bertrand Russell)

Sa panahon ng Pre-Einstein Period, ang mga hindi nanampalataya ay humahawak sa konsepto ng Diyos

na may kinalaman sa mundo ng mga nalilingid. Dahil walang direktang argumento ang magagamit dito, ang paniniwala sa Diyos ay hindi lohikal at ang lahat ng mga hindi tuwirang argumento ay itinuturing na hindi katanggap-tanggap, dahil ang mga ito ay pagpapalagay sa kalikasan ng mga ito.

Ngunit ngayon, ang buong sitwasyon ay nagbago. Wala nang naobserbahan. Kaya ang pag-iral ng anumang bagay ay maaaring maitaguyod sa pamamagitan ng inferential argument, kaysa sa direct argument.

Ang inferential argument ay katanggap-tanggap kung may kinalaman sa mga hindi nakikitang maliit na mundo at ito ay wasto rin tungkol sa pag-iral ng Diyos.

Ang Simula ng Sansinukob

Magsimula tayo sa simula. Ang siyensiya ay nagsasabi sa atin na 25 bilyong taon na ang nakakalipas ay nagkaroon ng Big Bang sa kalawakan. Pagkatapos ng Big Bang na ito ay umiral ang ating sansinukob. Ang mga siyentipiko ay nakakita ng mga patunay upang maniwala na sa simula ay mayroong isang cosmic ball o isang bola na binubuo ng mga bagay sa kalawakan. Ang lahat ng mga particle o materyal na nasa sansinukob ngayon ay magkakadikit sa isat isa noon sa isang cosmic ball.

Pagkatapos, ayon sa mga pag-aaral na astronomiko, ang cosmic ball na ito ay biglang sumabog. Ang mga nagkadikit-dikit na mga materyal ay nagkalat palabas at ang kasalukuyang sansinukob ay nagsimulang umiral, na maaaring sa loob lamang ng ilang minuto. Ano ang panlabas na dahilan upang ang mga magkakadikit na mga bagay na ito ay kumalat palabas? Ito ay pagkilos ng isang Makapangyarihang Diyos.

Ang Big Bang explosion ay nagdulot ng isang sansinukob na naging daan sa pagkakabuo ng iba pang bagay at makabuluhan sa bawat aspeto ng salitang ito. Ang mahimalang kaganapan na ito ay sapat na upang paniwalaan natin na Big Bang Explosion ay planado. Agarang napapatunayan na sa likod ng planong

ito ay ang tagapagplano, ang Makapangyarihang Tagapagplano. At ito ay walang iba kundi ang Dakilang Diyos.

Kapag tayo ay nagmuni-muni tungkol sa mundo, makikita natin sa buong kalawakan na may mga malilina na tanda rito ng pagpapalano, disenyo, at matalinong pamamahala. Ang mga tanda na ito ay nagtutulak sa atin na maniwala na mayroong Tagapaglikha sa mga nilikha, Tagapagdisenyo ng mga disenyo, at Tagapagpagalaw sa mga paggalaw.

Ang Pagiging Natatangi ng Planet Earth

Ang planetang Earth ay namumukod-tangi sa buong sansinukob dahil sa mga bihirang katangian nito. Ang iba pang mga katawang-pangkalawakan sa sansinukob ay kung hindi man malalaking nag-aapoy na mga bituin ay mga planetang mabato, liban na lamang sa Earth, na mayroong buhay at mga elementong sumusuporta rito. Ang tinutukoy natin sa pagiging bukod-tangi nito ay ang pagkakaroon ng pakikialam dito ng isang Diyos na umiiral na agaran nating mapapatunayan mula rito.

Gusto kong sabihin na sa ganitong sitwasyon, ang pagpipilian ay hindi sa pagitan ng isang 'sansinukob na mayroong Diyos' o 'sansinukob na walang Diyos'. Ito ay hindi pagpipilian. Ang tunay na pagpipilian ay sa pagitan ng 'sansinukob na may Diyos' at 'wala talagang sansinukob', kaya wala tayong pagpipilian liban pa sa pagtanggap sa argumento ng 'sansinukob na may Diyos'.

Umiiral ba ang Diyos?

